

KDYŇSKO

ROČNÍK 16 • ČÍSLO 2/2020

Kdyňsko děkuje všem

Netradiční pohled na brnířovskou návěs vyfotil ze špičky stromu pracovník firmy, která z důvodu jejich špatného zdravotního stavu porážela na hrázi u rybníka dvě staré břízy. Staré nemocné stromy, u nichž hrozilo zlomení, budou nahrazeny výsadbou okrasných jabloní.

(ou)

Děkujeme těm, kterým není současná situace lhostejná a pomáhají všem, kteří to potřebují, tam, kde je to zapotřebí. Díky není nikdy dost, a proto stále děkujeme. Děkujeme lékařům, zdravotnickému personálu, lékárníkům, policii, hasičům, armádě. Děkujeme všem prodávacům, prodavačkám, poštačkám a poštákům... Děkujeme všem, kteří se podílejí na šití a distribuci roušek. Děkujeme všem, kteří pomáhají finančně.

DSO Kdyňsko, město Kdyně, městys Všeruby

V Loučimi uspořádali místní hasiči tradiční bál v sále restaurace pana Matějky.

Foto Z. Huspek, více str. 8

Štefelská pětka.

Foto J. Nunvář. Více str. 8

V sobotu 22. února prošel masopustní průvod Mrákovem a Starým Klíčovem. Sešlo se téměř sedmdesát masek.

Více str. 8

Co nás ve Kdyňi letos čeká

Ačkoliv je nyní v souvislosti s pandemií viru SARS CoV-2 život nás všech zcela ochromen, na radnici samozřejmě pracujeme dál, naopak o to usilovněji. Rád bych proto krátce shrnul, co se pro vás, občany města Kdyňe a spádových obcí, v současné době připravuje:

■ Bylo vypsáno výběrové řízení na nový rozhlas, neboť stávající městský rozhlas je značně poruchový a jeho opravy jsou nejen neekonomické, ale v řadě případů je dokonce ani není možné provádět, neboť chybí potřebné součástky.

■ Průběžně, jakmile je to vzhledem k vegetačnímu klidu možné, se zabýváme péčí o veřejnou zeleň ve Kdyňi i ve spádových obcích – dochází ke kácení či prořezání rizikových stromů a následně výsadbě nové zeleně. Sazení stromků se letos nebude týkat jen městských veřejných prostranství, ale také lesních pozemků, kde se na masivním úbytku zeleně podepsal zejména kůrovec.

■ Pokračuje také zpracovávání projektu revitalizace ul. Markova a celého sídliště. O tomto projektu jsem vás již na stránkách zpravodaje informoval, včetně souvislosti s budováním nového sídla pečovatelské služby, jehož dokončení se blíží do svého finále.

■ Letos proběhne již druhá fáze výměny a doplnění dopravního značení ve městě i spádových obcích. Na mnohých místech totiž dopravní značení zcela chybělo nebo neodpovídalo stávajícím zákonným požadavkům.

■ Pracujeme také na úpravách kancelářských prostor na městském úřadě, kde pro vás rozšiřujeme kanceláře v přízemí, abychom návštěvu úřadu a vyřízení některých

potřebných záležitostí usnadnili zejména starším či hůře pohyblivým občanům.

■ Stále probíhá jedna z finančně nejnáročnějších městských staveb – stavba Galerie, která bude navazovat na budovu městské knihovny a školní družiny. Tento projekt se od samého počátku potýká s řadou komplikací, navzdory kterým se dostavby objektu dočkáme ještě v letošním roce.

■ Pracujeme také na plánování obnovy technické infrastruktury, jejíž stav je značně zanedbaný – s tímto mimo jiné souvisí projekt intenzifikace ČOV a zpracování Plánu obnovy vodovodů a kanalizací. Tyto projekty budou z důvodu své obrovské finanční náročnosti představovat zátěž městského rozpočtu pro příští léta.

■ Průběžně probíhají také rekonstrukce uvolněných městských bytů i nebytových prostor. Nového kabátu se již dočkaly prostory v Nádražní ulici, které budou sloužit k provozování pedikúry či masáží. Nyní bude následovat rekonstrukce bývalého „Domu služeb“ na náměstí, kde pro vás připravujeme nejen náhradu za oblíbený Sportbar, ale také prostory pro zubní lékařku a veterinářku. Nezapomínáme ani na objekt restaurace Měšťanská beseda, který se v letošním roce dočká nové omítky.

...rozpracovaných projektů či plánů je samozřejmě mnohem více. Jsem rád, že jsem vás mohl seznámit alespoň s některými důležitými akcemi, které nás v letošním roce ještě čekají. Na radnici to totiž funguje stejně jako v našich domácnostech – na jednom konci skončíte a na druhém můžete rovnou začít. My ale začínáme rádi, protože to děláme pro vás!

Oskar Hamrus, starosta města Kdyňe

Nádraží v novém

Autobusové nádraží se dočká nové podoby

Ve čtvrtek 5. března se v prostorách kdyňské knihovny konaly již 3. Hovory se starostou, kde jsem Vás, přítomné, seznámil s řadou připravovaných a plánovaných projektů. Jedním z nich byl například projekt celkové revitalizace prostoru autobusového nádraží vč. blízkého okolí („pentagon“). Stav této lokality byl dlouhodobě žalostný, zejména co se veřejné zeleně týče – túje a keře byly neudržované a postupně se staly náhradou za odpadkové koše, lidé si totiž v důsledku jejich neudržovaného vzhledu zvykli zde odpady odhazovat. Vedení města se proto již v roce 2019 rozhodlo k razantnímu kroku – zpracování komplexního projektu a nové podoby této lokality, která je často prvním místem, které turisté při příjezdu do našeho města autobusem spatří. Projekt byl konzultován rovněž s příslušným orgánem Rady města Kdyňe – Komisí stavební a životního prostředí, jejíž členové k této realizaci neměli žádné výhrady. Realizace projektu bude rozdělena do několika dílčích částí, z nichž první, která již byla realizována, byla tou nejméně populární – pokácení stávající zeleně. Tento krok bylo nutné z důvodu zachování vegetačního klidu dokončit již do konce března. Na tuto fázi navazuje odstranění zbylých kosených stromů a následná výsadba zhruba 20 větších ovocných stromů, které doplní výsadbu trvalé a menších keřů. Projekt počítá rovněž s vyčištěním a celkovou údržbou vodní nádrže v této lokalitě. Jedním z dílčích, a z pohledu bezpečnosti důležitých, kroků projektu je také zprovoznění dlouhodobě nefunkčního veřejného osvětlení. Nezapomínáme samozřejmě ani na vyžití pro děti (a jejich maminky), kterých je v této lokalitě celá řada a na víceúčelové hřiště do ulice Dělnická to mají přece jen dost „z ruky“ – počítáme tedy s instalací různých herních prvků a nového pískoviště. Toto místo bude také osazeno novými lavičkami vč. odpadkových košů. Při plánování projektu se vedení města zabývalo mimo jiné také nevyužitým prostorem – pruhem zeleně mezi vozovkou a autobusovým nádražím. Na základě toho vznikla při plánování nové podoby autobusového nádraží společně s projektanty myšlenka instalace gabionů vyskládaných do názvu města – KDYNĚ, doplněných květináči, což se u autobusového nádraží ostatně přímo nabízí. Pro občany města zde vznikne rovněž nová informační tabule, která zde nahradí stávající výlepní plochu.

Věřím, že Vy, občané města Kdyňe, pro které spolu se zaměstnanci MěÚ Kdyňe všechny podobné projekty připravujeme, budete s konečnou podobou autobusového nádraží ve Kdyňi spokojeni a budete tento prostor využívat nejen k čekání na autobus, ale třeba i k odpočinku s rodinou, knihou nebo přáteli.

Oskar Hamrus, starosta města Kdyňe

Úsilovské děti k MDŽ

V neděli 8. března uspořádala obec Úsilov oslavu MDŽ. Pro ženy jsme připravili program v podobě vystoupení dětí z MŠ Úsilov pod vedením paní učitelky Hájkové a vystoupení tanečního souboru z Klatov Mini-Dols pod vedením paní Toman. Každá žena dostala květinu a malé občerstvení. K poslechu i tanci nám zahráli manželé Trefancovi. Miroslav Sláma, starosta obce Úsilov

KDYŇSKO – informační zpravodaj
vydává: Dobrovolný svazek obcí Kdyňsko
Adresa redakce:

Chodské náměstí 75, 344 01 Domažlice
e-mail: heidlerova@tiscali.cz,
Kdyňsko@seznam.cz

Za obsah zpravodaje odpovídá vydavatel.
Redakční rada DSO Kdyňsko si vyhrazuje
právo příspěvky nezveřejnit, krátit
a redigovat.

Odpovědná redaktorka: Sylva Heidlerová
Evidence periodického tisku
pod č. MK ČR E 15943
uzávěrka příštího čísla: 29. 5. 2020

Tvrdá zkouška pro naši generaci

Nikdy jsem si nepomyslel, že budu do Kdyňska psát tento článek. Jsme generací, která nezažila první a většina z nás ani druhou světovou válku. Každoročně vzpomínáme na četné oběti těchto válek a hrdinství mnohých lidí. Je tomu však již dávno. Tehdejší události máme sice v našich myslích, cítíme vnitřní úctu a potřebu nezapomenout. Počínaje devadesátým rokem jsem absolvoval v našem regionu bezpočet různých vzpomínkových akcí. A vždy jsem si při těchto příležitostech se vši skromností uvědomoval, že jsme se narodili ve šťastné době. V době, kdy nezažíváme strach z válek a v poslední době ani strach před mocí všemocných. Můžeme cestovat, vyjadřovat svobodně své názory, pracovat po celé Evropě a přitom využívat všech výhod moderních technologií. To, co se zdálo ještě před třiceti lety nemyslitelné, se stalo běžnou součástí našeho života.

Tato doba teď, alespoň v krátkodobé perspektivě, bohužel končí. Ještě před dvěma měsíci jsme si nedokázali představit, co nás může čekat. Život se kvůli epidemii koronaviru změnil, a to zcela zásadně. Tato tvrdá zkouška ale nepřinesla jen to zlé. Přinesla nebyvalou solidaritu mezi lidmi, kterou jsme naposledy zažívali možná tak v prvních dnech listopadové revoluce. Přinesla také obrovské odhodlání se s novou situací poprat a překonat ji. Zvláště je třeba poděkovat těm, kteří jsou takříkajíc v první linii. Ale kdo dnes vlastně v první linii není. Svým způsobem je dnes hrdinou každý – třeba soused, který pomůže seniorům odvést donést nákup, členové rodiny, kteří svým příbuzným pomáhají s hlídáním dětí, ne-

bo všichni ti, kteří se po práci pustili do šití roušek.

Vzhledem k tomu, že došlo ze dne na den k zastavení ekonomického života v zemi, bylo také potřeba přijmout mnoho zákonů, které by lidem, ať už zaměstnancům nebo podnikatelům, alespoň částečně ulehčily jejich existenční problémy. Bohužel vláda některé rozumné návrhy nevyslyšela. Mrzí mě například to, že ministerstvo financí i v této době trvá na spuštění závěrečné fáze elektronické evidence tržeb a navrhuje pouze její odklad. Nedělá to navíc kvůli lidem, kterým chce údajně pomoci, ale v zásadě kvůli sobě, protože v době karanténních opatření není stát schopný zrealizovat všechny kroky, které s novou vlnou zavádění EET souvisejí. Bohužel tento můj názor nakonec při projednávání návrhu v Senátu nepřevážil. Velké pochybnosti budí i současné návrhy vlády na pomoc malým podnikatelům a OSVČ, u nichž se mediální prezentace dost výrazně rozchází s realitou. Řada lidí si totiž na pomoc zřejmě vůbec nesáhne.

Jsem proto přesvědčen, že Poslanecká sněmovna ani Senát sice nemají v kritické době házet vládě klacky pod nohy, současně by ale neměly přebírat zodpovědnost za něco, co ve výsledku poškodí mnoho řemeslníků a živnostníků. Pomoc, která jde ze strany státu, by měla být rychlá a účinná a reagovat na to, co je dnes skutečně důležité. Vláda, která má v době nouzového stavu hlavní zodpovědnost za vedení státu, by také měla postupovat realisticky a bez strašení lidí, že například hranice budou uzavřeny dva roky. Pokud dostanu dopis nebo podnět

na nějaký problém od lidí z Domažlicka – v posledních dnech například v souvislosti s dojížděním za prací do sousedního Německa – okamžitě je preposílám na příslušná ministerstva a snažím se je řešit.

Koronavirus se nevyhýbá nikomu a sám jsem byl kvůli nákaze zjištěné u kolegů v krajské radě a senátorském klubu dva týdny v karanténě a musel podstoupit testování, s negativním výsledkem. Jiní takové štěstí nemají a nemocí si musejí na vlastní kůži projít. Proto je správné, že lidé se aktuálním radikálním opatřením, která dočasně omezují jejich svobodu, až na výjimky podvolili a pomáhají tak chránit zdraví nás všech.

Na druhou stranu žití v nouzovém stavu s omezením pohybu nemůže trvat věčně. Společným úkolem politiků mimo vládu, tedy senátorů, poslanců a regionálních či komunálních politiků je vládě pomoci při ochraně zdraví nás všech, ale nezapomínat také na skutečnost, že postupem doby se mohou v legislativním stavu nouze prosazovat takové zákony, které nemají již nic společného s ochranou zdraví občanů, ani s okamžitou ekonomickou pomocí. Není vyloučeno, že vláda, pokud nebude dostatečně kontrolována, může uvolněný prostor využít i k přijímání zákonů, které povedou v budoucnosti k zesílení úlohy státu na úkor osobních svobod občanů. Za sebe mohu slíbit, že takové kroky vlády budu pozorně sledovat a závčas jim bránit. Držme si všichni palce, aby z této zkoušky vyšla naše generace úspěšně.

*Ing. Vladislav Vilímc, senátor
Parlamentu ČR a zastupitel města Kdyň*

Střechu kostela v Loučimi opravovali horolezci

Silný vítr se koncem ledna a února přehnal nad Chodskem a na střechě loučimského kostela Narození Panny Marie místy podebral a shodil tašky. Vznikly tak ostrůvky, jimiž zatékalo, a bylo potřeba dát střechu co nejdříve do pořádku. Poprvé se v nevlídném počasí, chvíli slunce a chvíli déšť se sněhem, objevily na hřebenu střechy chrámové lodi tři postavičky na lanech 5. února a po téměř celodenní práci bylo hotovo. Nikdo nečekal, že podobná situace se bude opakovat v neděli 23. 2., kdy tlaková níže Julie poškodila střechu znovu, takže se horolezci objevili na střechě zas a byla příležitost podívat se na jejich práci zblízka. Chybějící tašky bobrovky bylo nutno dát na místo a opravit i plechové zakončení vrcholu střechy, tohle si, v už přijatelnějším, ale pořád větrném a studeném počasí, vzali na starost Petr Tippl, Karel Drábeček a Martin Pytel. Posledně jmenovaný připravoval a podával z odstojeného okna věže kostela potřebný materiál, jeho spolupracovníci zavěšeni na lanech pracovali na střechě.

Text a foto Z. Huspek

Před dveřmi kostela zleva Petr Tippl, Martin Pytel a Karel Drábeček.

Pandemie chřipky v letech 1918 – 1920

Od starověku přes celý středověk až do novověku postihovaly čas od času lidstvo morové rány a různé epidemie. Velké chřipkové epidemie s krátkou inkubační dobou, vysokou horečkou, bolestí hlavy, svalstva a kloubů byly v Itálii 1593, v Londýně 1658, Vídni 1694, od Sibíře přes Rusko, Prusko po celé západní Evropě 1781, v Sasku 1832. Silná vlna ruské chřipky v roce 1889/90 si vybrala po Evropě tisíce obětí. Nedlouho poté, v roce 1892 označil Richard Pfeiffer, lékař z pruské Poznaňe původce nemoci – gramnegativní bakterie vyvolává ve sliznicích dýchacích cest záněty a v plicích způsobuje nebezpečnou pneumonii. Trvalo další půlstoletí, než se potvrdil lékařův kardinální omyl; původcem chřipky je ultramikroskopický vir. Mezitím bohužel proběhla dosud největší pandemie v novodobých dějinách, kterou známe (snad i neprávem) jako španělskou chřipku z let 1918–1920.

Těžké příznaky chřipky jsou již 1914 ve Štrasburku a v Lipsku, potom se nemoc loudala dvě zimy po válečných frontách ve Flandrech, v Ha-liči, ve východním Prusku. U civilního obyvatelstva se podobá známé horečnaté nemoci, na kterou lékaři ordinují zábaly, bylinný čaj, aspirin a pocení. Nyní často následuje ještě zápal plic, který má na svědomí většinu úmrtí. Dlouho před pandemií vyjádřili odborníci doslova: „Proti této nemoci nemáme žádný specifický preventivní lék (profylaktikum), ani žádný pomocný prostředek,“ – což se za několik měsíců prokáže bolestně pravdivé. Pneumonii, nejobávanější ze všech chřipkových komplikací, stejně tak virulentní nákazu nebude umět medicína léčit další tři desetiletí, protože budou chybět potřebná antibiotika a antivirová terapie.

V jižní Americe se soudí, že nákazu tam přivezli španělští námořníci. Koncem roku 1917 se nemoc šíří u amerických expedičních sborů ve Francii. Je válka, po světě se přesunují armády, mezi civilním obyvatelstvem roste bída a hlad. Na jaře 1918 je nápadné, že tentokrát neumírají staří lidé a malícké děti: naopak nemoc kosí mladé lidi mezi 15–40 roky, a také fyzicky zdatné, dobře živěné jedince (čerství američtí rekruti), ba že úmrtnost v bohatém Švýcarsku je vyšší než v živořících Německu. Nemoc přichází v nárazových vlnách a jakoby samovolně pomine. Lidé se chrání rouškami přes ústa, snaží se dodržovat hygienu, používají různé dezinfekční prostředky od lyzolu až po alkohol.

První vlna chřipky propukla na jaře a na počátku léta 1918 v Madridu a v USA. Měla poměrně malou úmrtnost a v létě odezněla. Ovšem šla po všech válečných frontách, kde byly její dosud nízké oběti kombinovány s válečnými ztrátami. Je na Kubě a na Filipínách, ve Středomoří včetně severní Afriky, v Římě, Paříži, ve Vídni i Londýně, ve Švýcarsku i Uhrách, v Rakousku. Koncem června je v Olomouci. Evropské metropole hlásí desetitisíce nemocných a stovky mrtvých. Objevují se první známá jména nemocných (řecký král Konstantin v Curychu, španělský král Alfonso III. v Madridu, císařovna Zita ve Vídni, Lenin v Moskvě, Harold Lloyd v Londýně), i první významné oběti (podnikatel Frederic Trump v květnu v NY, sultán Mehmed v červenci v Cařihradu). V Praze

jen ojedinělé případy bez fatálního konce; tady se chřipce říká „moderní nemoc“, která vyžaduje od lékařů extra substance: opium, morfium, heroin či kokain, které jsou předepisovány (a užívány) velice naivně. Pokusy se séroterapií a pasivní imunizací, která se osvědčila proti neštovicím a záškrtu, zde u chřipky naděje nesplnily. Medicína se vrací k pouštění žilou, nastupují také homeopati, terapeuti a novodobí šarlatáni – ale nic nedokáže nemoc zastavit. V srpnu 1918 se nemoc jeví jako odeznělá. Pak s podzimem přichází druhá vlna a v září začíná umírání ve velkém, nemoc se šíří do vesnic i měst, do chatrčí i paláců. V říjnu dosahuje v Evropě počet obětí stovek tisíc, na odloučených ti-chomořských a mikroneských ostrovech umírá 10–35 % obyvatelstva. Na britských ostrovech se udává za jediný rok 172 tisíc obětí, z toho je 90 % civilistů. V Německu onemocněly v říjnu dvě třetiny obyvatel. V Rakousku jsou zavírány školy, divadla, kina, všude jsou narychlo zřizovány provizorní nemocnice, úmrtnost narůstá o 300 %. Od října je smrtící chřipka i v Praze, mladí lidé někdy doslova umírají na ulici. Zároveň končí válka a stovky lodí rozvezou během několika dnů smrtelný virus do všech světových stran. V Evropě chřipka odeznívá a zdá se, že o Vánocích bude už klid. Zatím se chřipka dostala s demobilizovanými sbory doslova do celého světa. Je známý osud jedné lodi s posádkou 1150 mužů, která se zastavila doplnit zásobu uhlí v infikovaném přístavu – a 900 mužů z této posádky onemocnělo a z nich 38 zemře. Takových lodí s několikatisícovým nákladem vojáků jsou v těch týdnech stovky...

V únoru – květnu 1919 přišla třetí vlna nemoci, kdy jsou silně zasaženy USA včetně Aljašky, také dosud nepostižené ostrovy (Madagaskar, Island), severské země Evropy, velkoměsta Paříž, Londýn, Řím, Berlín, Moskva... Ve druhé polovině roku 1919 je už snad konec.

Ale ještě to zdaleka nebyl konec. V lednu 1920 přichází čtvrtá vlna a nárůst nemocnosti a úmrtnosti v Evropě i USA. V únoru 1920 hlásí některá velkoměsta a oblasti vyšší úmrtnost než na podzim 1918 (Detroit, Kansas City, St. Louis, San Francisco, v Evropě Paříž, Kodaň, celé Německo a Švýcarsko). V Rakousku i po Čechách se nemoc plíží ještě na počátku léta 1920, až se konečně unaví a rozplyne do obvyklých sezónních epidemií. Pak konečně zmizí z úmrtních statistik a upadne v zapomenutí.

Španělská chřipka 1918–1920 ve statistikách a její výskyt na Kdyňsku

Chřipka A/H1N1 je považována za dosud největší nevládnutou pandemii. Celková čísla ke globální mortalitě chřipky z let 1918–1920 se zakládají jen na hrubých odhadech. Proč? Zatímco Japonsko dodalo přesné číslo počtu obětí (v období 1. 10. 1918 – 30. 4. 1919 to bylo 250 333 úmrtí), jinde takové údaje neexistují. V mnoha afrických a asijských zemích a také v revolučním Rusku se žádná data nesbírala. V zemích střední Evropy a na Balkáně v nově vzniklých státech bylo důležitější sledovat nový politický vývoj, a nemoc nezachycovaly ani místní kroniky – také tady se počty obětí odhadují.

Světová zdravotnická organizace WHO střízlivě odhaduje 20–50 milionů zemřelých, z toho USA uvádějí na 632 tisíc, Kanada asi 50 tisíc, Francie 211 tisíc, Německo až 470 tisíc..., což v jednotlivých zemích kolísá mezi 0,4–0,97 % zemřelých z tehdejšího počtu obyvatel (jako by ze stotisícového města zemřelo 400–970 osob, pozn. aut.) Pro R-U a nové země vzniklé po jeho rozpadu se použil statistický odhad: při zprůměrování ztrát v okolních zemích a při reprezentativním vzorku z úmrtních matrik ve vybraných oblastech se udává v českých zemích (včetně plně osídlených Sudet) v letech 1918–1920 počet 44 až 75 tisíc civilních obětí. Dle bližších statistik zemřelo až 65 % už v první a druhé vlně v roce 1918. V roce 1919 pak dalších 14 % a v poslední vlně v roce 1920 to bylo 21 % z celkového počtu obětí. Co je nejsmutnější? Protože umírali především mladí lidé v dosud plodném věku, nebo teprve ve věku budoucí plodnosti, měly tyto přímé ztráty smutnou dohru pro demografii budoucnosti: jen v českých zemích se v příštích desetiletích nenarodily statisíce dětí, až osminásobek přímých chřipkových úmrtí.

Kdyňská Hourova kronika se o španělské chřipce, ani o zvýšené úmrtnosti vůbec nezmiňuje. Jen některé školní kroniky v okolních obcích uvádějí, že je pro vysokou nemocnost zrušeno vyučování: v Koutě 9. – 21. října, v Hluboké je zapsáno úmrtí jednoho žáka a uzavření školy 15. října – 4. listopadu. Jediný důkladný zápis pořídila obec Nová Ves (kronika z let 1835–1937, str. 43): V říjnu 1918 rozšířila se v naší vlasti epidemická nemoc, tzv. španělská chřipka, velice nebezpečná, zvláště onemocněným v letech 15–35. Děti a starší lidé nemoc přestáli. V naší obci onemocnělo mnoho lidí; zemřely tři ženy, 26, 30 a 16 let. A školní kronika z Nové Vsi doplnila, že... skoro najednou onemocnělo přes 30 dětí a mnoho dospělých. Od 11. října do 2. listopadu byla škola zavřena. Ze školních dětí nezemřel nikdo. – Také jsme v našem poválečném dětství o španělské chřipce slyšeli z vyprávění rodičů nebo prarodičů. Moje dobříkovská babička onemocněla ve věku 35 let a do konce svého života (1966) byla téměř hluchá. Patnáctiletá sestra mého otce zemřela v Brnířově v říjnu 1918 a nemohla se stát v budoucnu mojí tetou. Kdyňská matrika zemřelých vydává konkrétní svědectví: od 29. 8. do 27. 11. 1918 zemřelo ve Kdyňsku 16 osob s diagnózou „zánět plic“ – jejich průměrný věk je 26 let. Teprve nedávno (2005!) vědci vypracovali zbytky plicních tkání osob pohřbených před sto lety v aljašském ledu, a spolu s uchovanými laboratorními vzorky se jim podařilo zrekonstruovat RNA (ribonukleová kyselina) všech osmi genů pandemického viru, který tehdy zabíjel po celém světě. S tímto vědeckým objevem se mnohé záhady kolem španělské chřipky vyjasnily, a také to znamená účinnou pomoc v boji s ní v budoucnu. Ale proč virus před sto lety zabíjel především mladé a fyzicky zdatné lidi? To dosud vědci nevědí. Pandemie španělské chřipky z let 1918–1920 skrývá ještě mnohá tajemství.

Marta Zemanová, zdroj: Harald Salfellner: Španělská chřipka. Místní kroniky a matriky.

Jak v Zahořanech ženy slavily svůj den

Dne 6. března obec Zahořany připravila zábavný podvečer pro všechny ženy ze svých místních částí u příležitosti oslavy Mezinárodního dne žen. Ačkoliv každoročně tuto akci obec pořádá vždy v sobotu, tento rok zvolila netradičně pátek. Úvodním projevem přivítal všechny ženy starosta obce Pavel Vondrovic a poděkoval jim jménem obce za jejich obětavou práci pro obec, v rodině a společnosti. Následovalo krásné vystoupení dětí z Mateřské školy Zahořany pod vedením ředitelky Naděždy Žunové a učitelky Radky Žunové. Po vystoupení dětí začala taneční zábava s hudbou kapely Takytaky ze Štítovek, která bavila dámy do pozdních hodin. Každá z žen si odnesla malý dárek ve formě květiny.

Ing. Pavel Vondrovic, starosta obce Zahořany

Libkov také patřil ženám

Sobota 7. března v Libkově patřila ženám. Jako každý rok se zde konala oslava „emdězet“, kterou pořádá Sbor dobrovolných hasičů Libkov ve spolupráci s obcí. Akce započala v podvečer v libkovském sále. A začalo se pěkně zostra sexem. Nešlo ale o žádné necudnosti, nýbrž o divadelní hru Sexem ke štěstí, kterou zahrál divadelní spolek Máj ze Kdyně. Divadelní představení si ženy moc užily. Po divadle se ženy přesunuly do místní hospody, kde jim poděkoval svým proslovem sám starosta hasičů a posléze i starostka obce za veškerou pomoc při organizaci místních akcí. Jako odměna, a zároveň i dar k oslavě Mezinárodního dne žen, byla dámám předána malá pozornost v podobě květiny a kávy s občerstvením.

L. Mlezivová

Mrákovský večer pro ženy

Obec Mrákov pořádala v pátek 6. března v kulturním domě ve Starém Klíčově „Večer pro ženy“. Děti ze ZŠ Mrákov z kroužku Kutišek vyrobily kytičky a svými výtvary se podílely i na výzdobě sálu. V plně obsazeném sále probíhal pestrý program. Jako první vystoupili mladí zpěváci pod vedením paní Lídy Nopové, pak předvedly taneční vystoupení děti ze skupiny Avanti, na hudební nástroje zahrály děti z místní „Ulice“, po přestávce mělo velký ohlas vystoupení děvčat z Dance Group A&D Domažlice s tanečním a sportovním aerobikem, poté malí hasiči ukázali požární zásah a nakonec zahrála skupina Projekt, která skládá vlastní písničky. Ženy si mohly nechat masírovat šíji a ruce, poradit se s kosmetičkou, užít si svoji kytičku nebo si udělat vlastní šperk. Ženy přinesly svoje kuchařské výrobky, které pak naservírovaly a vytvořily bohatý raut. Za to jim patří velké poděkování. **Vše zorganizovala paní Eva Květonová a obec by jí chtěla moc poděkovat. Její nápad připravit zajímavý večer pro ženy se setkal s velkým ohlasem a všem se večer velmi líbil. Dík patří i všem vystupujícím.**

H. Duffková, obec Mrákov

Valná hromada okrsku číslo 10

V sobotu 1. února se v místním hostinci Choda sešlo 27 zástupců jednotlivých sborů dobrovolných hasičů, sdružených v okrsku č. 10 Pocinovice. Velitele a starosty na jednání doplnili představitelé obcí – starostky Pocinovic Marie Homolková, Loučimi Jana Dirriglová a Libkova Barbora Černá a starosta Chodské Lhoty Miroslav Jäger. Ten a Homolková jsou zároveň platnými členy svých sborů.

O hladký průběh se staral starosta okrsku Leon Stavovčík, jenž je známý pečlivým zpracováním především plánu práce, kde jsou akce měsíc po měsíci přesně datované.

„Ten plán není žádné dogma a kdykoliv v něm můžeme cokoliv pozměnit,“ řekl Stavovčík.

Po zprávě o činnosti přednesené novým velitelem okrsku Josefem Švábem si vzal slovo Václav Ponocný starší, který naposledy seznámil přítomné s děním v Okresním sdružení hasičů Domažlice, kde byl dlouhých 30 let platným zástupcem.

Ve své zprávě kromě jiného řekl: „Celý život jsem zasvětil hasičské práci, zažil jsem pěkné zážitky a byl hrdý na to, co se povedlo. Čas je neúprosný a je třeba částečně vše opustit, předat mladším a těšit se, že moje práce bude mít následovníky.“ Jeho řeč byla odměněna potleskem ve stoje, přičemž Ponocný dál pokračuje v práci jednatele, s mládeží a dál píše kroniku sboru.

Miroslav Jäger zmínil plánovanou rekon-

strukci hasičárny: „Zatím se nepovedlo ani začít a už to leze k 7 milionům, takže letos to nejspíš nebude.“

Barbora Černá oznámila investici do nové stříkačky a tady už je termín v řádu týdnů.

navíc kvalifikovanou rozhodčí a konzultantkou.“

Po diskusi následovala volba výboru a volba nástupce Ponocného v OHS, jímž se stal Leon Stavovčík. Starosta lhoteckých hasičů Václav Kafka pak oznámil termín

Společné foto účastníků výroční valné hromady okrsku č. 10.

Za úsek mládeže OHS se jednání zúčastnila Martina Vaňková: „S mládeží máte výborné výsledky dlouhodobě a je dobře, že zde pokračuje Kristýna Tomanová, která je

okrskové soutěže v požárním sportu – ta bude 9. května a lze jen doufat, že tento okrsek bude šlapat stejně tak dobře, jako doposud.

Text a foto Z. Huspek

Vzkaz za hranice: Stýská se nám

Přeshraniční spolupráce v našem regionu je budovaná na velmi dobrých přátelských vztazích, a to nejen v kulturní a společenské rovině, ale i v rovině osobní.

V loňském roce oslavil městys Všeruby 25 let přeshraniční spolupráce s naší partnerskou obcí, městyskem Eschlkam. Na počátku tohoto partnerství byly vztahy spíše na formálních úrovních, ale postupem času stud, nedůvěra a ostych zmizely a vytvořilo se partnerství plné přátelského a neformálního charakteru. Nedokážeme si představit, že v letošním roce s našimi kolegy, přáteli a známými neuskutečníme jednu jedinou společnou akci. Nemůžeme pozdravit nového starostu, poblahopřát mu a současně se nemůžeme rozloučit s tím bývalým. Vzájemnou spolupráci, přátelství a důvěru jsme budovali léta, teď je všechno pryč.

Věříme, že se se již brzy shledáme a doufáme, že navážeme tam, kde jsme skončili! Přejeme pevné zdraví!

Městys Všeruby

Kdyně
a okolí

AITEX

UNITED NETWORKS

Internet + TV
od 460 Kč

SUPERRYCHLÝ INTERNET + CHYTRÁ TELEVIZE

Rychlost až 1000 Mb/s, 126 kanálů

u-n.cz
378 774 777

Úřady šijí roušky do 1. linie

Ve čtvrtek 19. března v ranních hodinách se sešla skupinka dobrovolnic a pustila se do šití bavlněných roušek pro občany Nové Vsi. „Sešlo se nás nejdříve pět, odpoledne přibýly další pomocnice. „Práce nám šla rychle od ruky,“ vypráví jedna z dobrovolnic. Za téměř šest hodin práce bylo ušito přibližně 150 kusů roušek. Ty byly hygienicky zabaleny a další skupinou dobrovolníků poté rozneseny do poštovních schránek každého občana. Ale ani nyní nezahálíme. Vypomáháme s šitím městy Všeruby, který roušky dále distribuuje potřebným. Šárka Kraftová, foto Lenka Hudcová

Nejedna kancelář nejednoho úřadu se během nouzového stavu změnila v manufakturu na výrobu roušek, Městský úřad Kdyňe proto není výjimkou – látky, nůžky, roušky i žehličky všude, kam oko dohlédne.

Městys Všeruby se zapojil do pomoci s výrobou roušek a ze svého rozpočtu uvolnil nemalé finanční prostředky na boj proti koronaviru.

Pionýři sedí doma

V březnu měli pionýři po celé republice zažehnout slavnostní oheň na znamení příchodu jara a 30. výročí obnoveného samostatného Pionýra. I PS Safír Kdyně počítala s několika ohni, u kterých se měly sejít oddíly, opět si prvního jarního buřta a případně zazpívat s kytarou. Namísto toho zůstali všichni sedět doma a místo slavnostního ohně si někteří rozdělali alespoň ohniček v krbu.

Oddíly přerušily svoji činnost a akce pro veřejnost odpadají jedna za druhou. První mělo být jako vždy Deskohraní, které to o fous nestihlo. Slet čarodějnic velmi pravděpodobně také postihnou vyhlášená opatření a s naší největší akcí, červnovým Pohádkovým lesem, to je nahnuté. Naše naděje se tak upínají především k letním táborům, u kterých doufáme, že nakonec přece jen vyjdou. Víme, jak těžké je zabavit děti, které by jinak byly venku nebo na zájmových kroužcích, proto se na našem Facebooku můžete zapojit alespoň do Opáčka na placky a zopakovat si tak základní znalosti a dovednosti, které jsou potřeba k získání našich placek. Pokud se dětem bude dařit, vedoucí na oddílech si je vyzkouší a příslušné placky předají. Chovejte se prosím zodpovědně k sobě i svým blízkým a vydržte!

Pavla Hrubá

Velký koncert žáků

Velký koncert žáků ze ZUŠ Kdyně se konal v pátek 7. února ve velkém sále sokolovny ve Kdyňi. Diváci určitě nelitovali, neboť program byl pestrý a koncert vydařený. Pódium patřilo mladým, začínajícím talentům.

Koncert zahájil akordeonový soubor ze ZUŠ Kdyně a jako host s ním vystoupil akordeonový soubor ze ZUŠ Terezie Brzkové v Plzni pod vedením paní učitelky Petry Křížkové. Zahráli celkem čtyři skladby a sklídili obrovský aplaus. Poté už následovaly sólové nástroje – klavír, zobcová flétna, housle, trubka.

První část koncertu zakončilo dívčí pěvecké seskupení pod vedením paní učitelky Marty Zbránkové. Děvčata zazpívala posluchačům v sále tři známé populární písně. Po přestávce zahrál dvě skladby kytarový soubor pod vedením paní učitelky K. Tiché. Následoval klarinet, klavír, akordeon, kytara a sólový zpěv. Závěr patřil již tradičně dechovému souboru Pištic, kteří zahráli směs filmových melodií pod vedením pana učitele Josefa Tíkala.

Diváci zaplnili většinu míst v sále a účinkující sklídili vždy velký potlesk. Tento koncert se stal tradicí a za rok mohou diváci zase přijít podpořit šikovné děti.

Martina Matějková

Hasiči přáli jubilantovi

Úctyhodných 80 let se 12. února ve zdraví dožil Václav Zimmermann, první porevoluční starosta obce (3 volební období ve funkci) a dlouholetý člen místního SDH, kde také působil 36 let ve funkci pokladníka.

Narozeniny oslavil s rodinou, která se za ta léta utěšeně rozrostla.

Jak je v Loučimi zvykem, s malým dárkem přišla gratulovat nejen hasičská delegace, ale také zástupkyně obce. A jak je na tom jubilant se zdravím?

„Pět, šest se nás schází tady v hospodě každou středu, jsme přibližně stejného věku a někdy probíráme minulost a zaboha si nevzpomeneme na nějaký jméno. Pak přijdu domů, lehnu si a najednou si vzpomenu... tak možná trochu paměť, jinak sem tam

Hasičská delegace: zleva starosta sboru Richard Honka, velitel Josef Šváb, bývalý pokladník Václav Zimmermann, strojník Jaroslav Široký a kronikář Zdeněk Huspek.

drobnost, úměrná věku,“ zhodnotil oslavenec a pobídl hasiče, aby ten jeho věk pořádně zapili, což se taky stalo.

Text a foto Z. Huspek

Víte, že...

● **V loňském roce byla zahájena postupná rekonstrukce dětských pískovišť ve Kdyňi i ve spádových obcích, ve které se pokračuje i letos?** Stěny nových pískovišť jsou vyrobeny ze speciální gumy, která tak v dětském zápalu stavění písečných hradů eliminuje riziko úrazu.

● **15. února se konala Štefelská pětka?** Sešli jsme se tradičně u Štefelské hospůdky u Halamů v hojném počtu 48 účastníků. Tato akce se pořádá od roku 1987 na počest dlouholetého organizátora tohoto závodu MUDr. Richarda Stehlíka, který již bohužel není mezi námi. Podle počasí a sněhové nadílky se pořádá buď na běžkách nebo jako pěší túra. Letos se kromě mnoha dospělých a dětí zúčastnil i velký počet psích mazlíčků. Atmosféra byla úžasná, počasí slunečné, proto jsme se mohli občerstvit po skončení pochodu i venku na dvoře hospody. Při tak velkém počtu jsme se do hospůdky opravdu nevešli. Tři nejrychlejší pochodníci dostali čokoládové medaile. Tradiční pochod se stal pro všechny krásným zážitkem. Opět za rok, těší se M. Jäger.

● **Provozní doba Úřadu městyse Všeruby je stále až do odvolání omezena?** MŠ a ZŠ Všeruby jsou nadále do odvolání uzavřeny.

● **V sobotu 22. února prošel masopustní průvod Mrákovem a Starým Klíčovem?** Sešlo se téměř sedmdesát masek. Bylo krásné slunečné počasí, a tak se na hezkou procházku vydali nejen jednotlivci, ale i celé rodiny s dětmi. Nejmladší účastnice Martička Jarábková a Markétka Pincová absolvovaly celou trasu v kočárku. Jako každý rok byl průvod zakončen občerstvením na Pergole. Manželům Hranáčovým patří veliké díky za to, že každoročně akci podporují. H. Duffková, obec Mrákov

● **V Loučimi uspořádali hasiči tradiční bál?** Pro téměř 130 návštěvníků zahrála jako každý rok „Kolovanka“ Zdeňka Trefance, v tombole s podporou 21 sponzorů bylo 150 cen, tlakovou myčkou WAP, vysavačem či kvadrantem počínaje a zavíracím nožem konče. Nechybělo ani předtančení Modern Dance studia při ZUŠ J. Kličky Klatovy s oblíbeným kankánem, kdy žluté kanýry zvednutých červených sukní všichni, ženskou část publika nevyjímaje, odměnili bouřlivým potleskem, napsal Z. Huspek.

Máme Dobré Ženy = MDŽ

MDŽ uspořádal OÚ v Chodské Lhotě v sobotu 7. března v místní sokolovně od 15.30 hodin. Sokolovna byla zaplněna do posledního místečka. Zúčastnilo se na 80 žen plus doprovod, asi 100 lidí. Kulturní program zahájili „Mateřáčky“ s velmi hezkým vystoupením. Žáci ZUŠ Kdyň spolu s vyučujícími připravili ženám nádherný kulturní zážitek a od všech žen na závěr obdrželi velký potlesk. Ženám rozdala pan starosta obce s některými zastupiteli a hasiči květiny, uvařili kávu, přidali pocinovické koláče a škvarkové placky. Že v Chodské Lhotě máme dobré ženy, se potvrdilo o asi 10 dní později, kdy se mnoho z nich dobrovolně zapojilo do šití roušek, dodávají materiál na roušky, zajišťují nákupy pro seniory, atd. Tolik sounáležitosti se opravdu často nevidí. Ženy, děkujeme.

Text M. Jäger, foto J. Nunvár

Poděkování

Chtěla bych poděkovat panu starostovi za jeho starost, za to, jak se postavil ke vzniklé situaci, za dodání roušek zdarma seniorům a všem občanům, za péči o seniory a pomoc ostatním obcím. Zdeňka Chmelíková, Všeruby.

„Babiččino“ jubileum ve Kdyni

Kdyňská knihovna využila nabídky paní Marty Zemanové, rodačky z Brnířova, uspořádat přednášku o knize Babička od Boženy Němcové. Kniha, stejně jako i spisovatelka, začíná v letošním roce několik významných výročí. Především je to 250 let od narození skutečné babičky B. Němcové, 200 let od narození samotné spisovatelky, 175 let uplyne od pobytu Němcové na Domažlicku a 165 let od 1. vydání Babičky, k jejímuž jubilejnímu vydání přispěla právě Marta Zemanová. Vydala totiž Babičku vlastním nákladem, doplnila ji o historii, rodokmen a řadu faktických údajů. Kniha je vybavena velmi příjemnými ilustracemi Slávky Štrbové, umělkyně z Domažlicka.

Přednáška se setkala s velkým úspěchem. Bylo vidět, že paní Zemanová si na přípravě dala hodně záležet, což posluchači ocenili vydatným potleskem. Velmi milá byla skutečnost, že paní Zemanová prezentovala výsledky svého bádání v knihovně zdarma.

Letošní přednáškové aktivity zahájila u nás právě Babička, následující akce – Balanční olej Omega 3, Valentýnské tvoření s Natálkou, cestopisná přednáška 2000 km Severním Vietnamem, Utajené životy slavných Čechů se spisovatelkou Martinou Bittnerovou se ještě podařilo uskutečnit, ovšem další připravené – Jak sestavit rodokmen, Havaj manželů Špilárových, či Antarktida s horolezcem a cestovatelem Čestmírem Lukešem a další Tvoření s Natálkou již, bohužel, díky současným „nepěkným časům“, přesouváme na neurčito.

Irena Hambeková, vedoucí MěK Kdyně

Marta Zemanová přednáší v kdyňské knihovně.

Rozdali pamětní listy

Koncem února zasedli seniorští studenti Virtuální univerzity třetího věku v Loučimi ke stolkům ve své učebně nikoliv ke studiu, ale k posezení s občerstvením, aby před přípitkem převzali z rukou starostky Jany Dirriglové a certifikovaného tutora Zdeňka Huspeka pamětní listy za absolvování kurzu s názvem „Klenoty barokního sochařství v Čechách“. Ten zakončili v prosinci minulého roku závěrečným testem o 24 otázkách všichni úspěšně, neboť jinak by pamětní list nedostali.

Počátkem února začali další kurz, tentokrát s názvem Hudební nástroje, jenomže po třetím společném sledování přednášky zasáhla celou zemi opatření proti šířící se pandemii koronaviru, a tak si čtvrtou přednášku musel každý pustit sám doma, stejně tak i testy.

Po ukončení cyklu čekala loučimská cesta na třetí promoci na České zemědělské univerzitě, jenomže vzhledem k vážné situaci byly promoce zrušeny. Všichni doufají, že pandemie časem ustoupí tak, aby mohli nejen loučimští pokračovat ve studiu a vzájemném setkávání.

Text a foto Z. Huspek

Při závěrečném posezení zleva Helena Vávrová, Božena Khinová, Zdenka Wiesnerová a Jana Siková.

Všeruby pomáhají

Všeruby se zapojily do pomoci s výrobou roušek. Ze svého rozpočtu uvolnily finanční prostředky na boj proti koronaviru.

- Od pondělí 16. 3. se úřad proměnil v manufakturu na šití látkových roušek.
- 18. 3. začíná distribuce roušek. Roušku mají všichni občané městyse Všeruby a místních částí.
- 20. 3. roušky putují do okolních obcí Tlumačov, Nová Ves, Prapoříštní, Kout na Šumavě, Pasečnice.
- K 22. 3. bylo ušito celkem 2 200 ks látkových roušek.
- V pondělí 23. 3. přibýlo dalších 2 400 ks látkových roušek. Můžeme roušky věnovat tam, kde jsou zapotřebí, a proto roušky putují do dalších obcí, do zdravotnických a sociálních zařízení a dalších organizací: město Janovice, město Nýrsko, Poděvousy, Prapoříštní, Trhanov, Doma ve Kdyni, Dům seniorů Kdyně, Domácí péče Domažlice, s. r. o., Vital Life, CSS Domažlice, Městské centrum sociálně rehabilitačních služeb – domov pro seniory, Diecézní charita Plzeň, DOZP Bystřice nad Úhlavou, Městský ústav sociálních služeb Klatovy – domov pro seniory, Domov pro matky s dětmi v tísni – Domažlice, Domažlická nemocnice, lékárny v Mariánských lázních, ve Kdyni, PČR, Česká pošta, Haima Plzeň z.s....
- K 27. 3. jsme darovali více než 5 000 ks roušek a máme připraveno 3 000 ks roušek, které rádi věnujeme tam, kde jsou zapotřebí.
- Stále hledáme švadlenky na šití roušek pro organizace a složky v první linii. Materiál zajistíme, rozveze, svezeme. Jakékoli množství pomůže. Přijďte se a pomozte nám zajistit dostatek roušek pro všechny.
- Vznikla pracovní skupina SARS CoV-2. Členové pracovní skupiny budou mimo jiné zajišťovat nákup základních potravin, drogistického a lékárenského zboží pro osoby, které nemají možnost si nakoupit základní potraviny či obstarat léky prostřednictvím příbuzných a známých.
- Byl zřízen speciální účet COVID-19 č. ú. 123-1560420227/0100, kam můžete v případě zájmu zasílat finanční prostředky, které budou bezvýhradně využity na nákup materiálu spojený s výrobou roušek, na dezinfekci a ochranné pomůcky.

(městys Všeruby)

MDŽ v Černíkově

Poslední akce v naší obci před vyhlášením nouzového stavu, kdy se ještě občané mohli družit a bavit se, byla oslava MDŽ dne 6. března 2020. A opravdu stála za to! Ženy se sešly v hojném počtu a nechyběli ani pánové, celý sál kulturního domu byl zaplněn. K dobré náladě totiž nemalou měrou přispěla předváděcí akce barmanů: povídání o drincích, jejich míchání a hlavně – jejich ochutnávání! Téměř do půlnoci pak k poslechu i tanci vyhrávala Veselá muzika. Jan Hladík, starosta obce Černíkov

Když Koloveč plesá

Myslivecký ples, v pořadí desátý, otevřel, jako tradičně, plesovou sezonu v Kolovči. Konal se v sobotu 18. ledna v sále kulturního domu. Pořadatelem byl myslivecký spolek SLUKA Koloveč a hrála dechová kapela DUPALKA. Byla bohatá zvěřinová tombola, kde byli bažanti, sika, divočáci aj. Nechyběla dámská volenka, kdy si dámy mohly za tanec vybrat čokoládu či karafiát. O zpestření zábavy se postaralo vystoupení skupiny dívek z Klatov, které předvedly kankán. Na plese se sešli i obyvatelé okolních vesnic a členové Sluky byli ve společenských mysliveckých oblecích.

Oddíl kopané TJ Slavoj Koloveč uspořádal v sobotu 25. ledna v sále místního kulturního domu sportovní ples. Moderátory a průvodci večera byli P. Kruml ml. a M. Duchoň. Vyhrávala hudební kapela ASFALT. Na plese byla tradiční bohatá tombola a dámská volenka s karafiáty. Velké a vtipné překvapení večera předvedla pánská 6 členná „Kolovečská partička“, která zatančila vskutku originální Skotský tanec v působivých úborech a sklídila bouřlivý nadšený potlesk.

Úvodním slovem pana starosty Václava Pergla začal jubilejní 10. ples městyse Koloveč v kulturním domě. Poté se chopili svých nástrojů muzikanti z kapely Music Klatovy Josefa Kolorose a zábava mohla začít. Ve vestibulu se prodávaly lístky do tomboly, ale 25 hlavních cen bylo losováno na vstupenky. Dámská volenka byla tradičně za karafiát. Všichni očekávali překvapení večera, kterým bylo vystoupení dívčí taneční skupiny SHEYLA'S DANCE z Holýšova po 23. hodině. Tento ples se konal 15. února a uzavřel plesovou sezonu v Kolovči. Poslední tóny kapely zazněly mírně po 2. hodině ranní. Občerstvení zajišťovala restaurace kulturního domu.

Text: Jana Bartáková, foto: Petr Dolejš

Akordeonisté si prohlédli výrobu harmonik

Žáci z akordeonového oddělení ZUŠ Kdyně a ZUŠ Terezie Brzkové Plzeň se společně vydali vlakem na výlet do Hořovic. Jejich paní učitelka Petra Křížková pro ně uspořádala exkurzi do firmy DELICIA, která u nás v České republice vyrábí akordeony. Žáci se dozvěděli, jak akordeon vzniká, prohlédli si truhlářskou dílnu, viděli, jak se dělají opravy měchů na heligonkách, jak se akordeon ladí. Všemi dílnami je provázel mistr provozu pan Matějka.

Žáci viděli harmoniky klávesové, knoflíkové a diatonické. Také si mohli všichni zahrát na úplně nový nástroj a všichni toho také využili a nové nástroje vyzkoušeli.

V letošním roce oslaví firma Delicia stoleté výročí výroby harmonik v Hořovicích. Slavnostní akce „Delicia stoletá“ proběhne 29. června v Hořovicích. Součástí slavnosti bude komentovaná prohlídka firmy, prohlídka muzea a také nebude chybět slavnostní koncert. *Martina Matějková*

Ani oslavy osvobození nebudou

V letošním roce nás čeká připomínka 75. výročí konce II. světové války a osvobození města Kdyně americkou armádou. Tato událost je zásadním milníkem novodobé historie, proto i jejím oslavám byla vždy, nejen ve Kdyni, věnována náležitá pozornost. Nejinak tomu mělo být letos, zvláště proto, že se jedná o „půlkulaté“ výročí.

Ve spolupráci s MKS Modrá hvězda Kdyně jsme pro vás již od začátku roku plánovali a připravovali pestrý a zároveň neobvyklý kulturní program, který by byl důstojnou oslavou této mimořádné události našich dějin. Jasně obrysy dostával mimo jiné také projekt „Babičko, dědečku, co to vlastně bylo to osvobození?“ v rámci kterého jsme plánovali natočit video rozhovory s pamětníky, kteří osvobození našeho města zažili na vlastní kůži. Ve Kdyni jsme si dobře vědomi toho, že o historii jako takové, osvobození tedy nevyjímaje, dnes sice víme více, než jsme věděli včera, ale také méně, než bychom mohli vědět zítra – každý lidský život má zkrátka a dobře vymezený určitý čas, který není věčný a válečných pamětníků bohužel ubývá a stejně tak ubývá i vzácných vzpomínek.

V dnešní uspěchané době, kdy není příliš času na to, abychom se přes rameno ohlédlí za včerejším dnem, natož pak zpět do 75 let staré historie, si nejspíš ani neuvědomujeme, že právě my jsme jedni z posledních, kteří mají možnost zachovat autentické poselství událostí II. světové války a následného osvobození pro příští generace. Osud tomu ale chtěl jinak – svět bolestivě zasáhla pandemie viru SARS CoV-2, která jej zcela paralyzovala, zpomalila naše životy a v mnohých případech je doslova „otočila vzhůru nohama“. A spolu s nimi otočila vzhůru nohama i veškerý kulturní a společenský život – letošní oslavy osvobození tedy nevyjímaje. Vzpomínkový akt oslav osvobození se tak letos nejspíš poprvé uskuteční zcela komorně - bez přítomnosti veřejnosti, bez hudby a dalšího programu tak, jak jsme byli po léta zvyklí.

Památku těch, kteří bojovali proti nacistické-

mu režimu, ať už ve vojenských uniformách, vězeňských mundurech nebo civilním oděvu, si připomeneme v tichosti, ale stále s velkým respektem, obdivem, úctou a srdečným poděkováním za naši svobodu, jejíž vysokou cenu zaplatili právě naši předci. Nicméně, jedno velké překvapení, kterého se stávající restrikce a preventivní opatření nedotkly, pro vás, občany, v souvislosti s upomínkou konce I. i II. světové války na radnici přece jen připravujeme. Věřte, že bude stát za to! Já osobně se ho nemůžu dočkat... Nezbyvá nám tedy než se těšit alespoň na toto překvapení a především na příští oslavy osvobození, které se uskuteční v roce 2021 a ponesou se tak v duchu 75 + 1 let od osvobození města Kdyně americkou armádou. Závěrem vám všem v této nelehké době přeji hlavně pevné zdraví a těším se, že si oslavy svobody v příštím roce společně užijeme minimálně dvojnásobně.

Ing. Věra Říhová, místostarostka města Kdyně

KVALITNÍ BRÝLE VÝHODNĚ

MĚŘENÍ ZRAKU
na všech
prodejních

príspevek
pojišťovny
250,-Kč
na brýle u nás platí
i nadále

AXEL OPTIK

DOMAŽLICE u Pošty ☎ 777 999 913
DOMAŽLICE u Penny ☎ 777 999 916
KDYŇ náměstí ☎ 777 999 918

1 brýlová
čočka
ZDARMA
při zakoupení obruby

kupon na SLEVOU

Masopust v Kolovči opět vedl mědvěd

Poslední únorová sobota patřila v Kolovči masopustnímu průvodu a veselici. Všichni byli svědci tradiční žádosti medvěda, který jménem celého průvodu požádal o předání vlády, dekretu s povolením masopustního reje a klíče od našeho městečka, který bude o půlnoci vrácen při veselici a přípitku místostarostovi Petru Hájkovi. „Dobře tedy, předávám tímto, ale jen pro dnešní den, vládu, dekret a klíč od městečka Koloveč. Dávám svolení ke vstupu do městečka, můžete vybírat mýtné, bavit se, hodovat a pít. Ovšem pokud slíbíte, že budete dodržovat, tak jak káže masopustní řád, tradice ve vsi počestnosti a slušnosti. Po cestě je zakázáno okrádání našich občanů, přespolní můžete, pocestných, bezdomovců, mravní narušování mládeže, týrání zvířectva domácího i potulného a bezdůvodné ničení majetku obecního i soukromého pod hrozbou okamžitého ukončení masopustního reje. Opilcové případní, nechť ve škarpách a na viditelných místech odpočívají budou a to vám povídám, ať jsou nejpozději před rozedněním odklizeni. Přeju vám na cestu dobré jíd-

lo, hodně pití a vůbec všeho hojnost, protože jak se říká, nic nemít a smutnej bejt, to je dvojitá škoda. A to vám povídám, o půlnoci dekret, klíč a vládu zase přebírám zpátky já.“ Medvěd na to: „Za všechno ručím, jenom za masky ne, neboť co do huby vezmou, to sežerou, co na hubu dostanou, to si nechají. Kapelo hraj a Masopuste, jdeme!“ Průvod v doprovodu kapely Stavovanky v alegorickém voze s názvem „Včelí sosárna“, kde byl za úplatek panák, který nalávaly dvě včelky, se vydal na cestu. Občasné taneční zastávky, juchání, malování na obličeje, zastavování aut a popíjení nemohly chybět.

Závěr byl tradičně u rybníka, kde se Masopustovi přečetly jeho hříchy, škody a prohřešky, za něž byl pověšen. Zde si mohli lidé ve stánku koupit langoše, klobásy a byl i výběr alkoholu.

Děti vozil na vozíku kočí z Přetína. Veselice v kulturním domě poté pokračovala až do pozdních hodin. Pořadatelky byly ženy z oddílu rekreačního sportu při TJ Slavoj Koloveč.

Jana Bartáková, Petr Dolejš

Jak se žilo ve Kdyni před léty

V dnešním pojednání potřetí zalistujeme ze vzpomínek zaznamenaných panem Karlem Regálem a zaměříme se na zbylé dvě strany náměstí, na které se v minulém článku nedostalo.

Úhel dolejšího náměstí a roh do ulice „Zabranská“ (dnešní Masarykova) tvořil dům Augsteinův s firmou Abraham Augstein a Izak Augstein, Sohn – v tomto domě byl obchod se železem, obilím, řemeslníckými a hospodářskými potřebami a obchod penězonožnický (směnárna), jejichž bylo tehdy ve Kdyni několik pro kupující z Bavorska. K obchodu náleželo ještě velké hospodářství a přes ulici hostinec Turkův. Tehdy byl mezi domem Augsteinů (čp. 11) a hospodou p. Turka velice úzký průjezd, tak akorát na jeden vůz (od toho název ul. Zabranská). V roce 1781 dům vyhořel a v r. 1911 opět. Později byl dům Augsteinů ubourán a silnice tak rozšířena. Před Turkem byl na hospodě řezník Ublaker (dnešní lékárna čp. 19). V tomto domě se údajně narodil tajemný chlapeček hraběnce z Kouta, která jela právě v kočáře do Chudenic. Některé prameny uvádí narození dítěte hraběnce v hostinci u Černého Orla. Vedle této hospody byl obchod se zbožím osadnickým a smíšeným p. Františka Lomra (dnešní čp. 20). Vedle Lomrů se krčil domeček Adámkovic (čp. 22) a následně domek vyšíváče Tšídovy továrny p. Váchala – u Spáňovských (čp. 23), který pak koupil virtuos na housle p. Webr. Vedle něj stál hostinec Webrův u Černého orla – Budíčků s tanečním sálem a kuželníkem v zahradě (čp. 24). Od r. 1797 je majitelem Josef Ublaker

a od r. 1861 rodina Webrova. Na hostinec byl přilepen domek p. Stránského, který měl řeznictví, jehož ovce měly vždy „masa jako bahna“ (čp. 25). později v něm prodávala vdova Stránská mléko.

Přes ulici (tehdy Herštyňská) stál na rohu dům „u mydlářů“ kupce Pittmanna (čp. 129), později obchod Geislerův a Váchalův. Od roku 1783 je majitelem Josef Pittermann. Vedle stávala nízká hospůdka „U Prokopa“, kdysi majetek traxlíře Kůstky (čp. 130) a vedle ní polodřevěné stavení pekaře Hlavsy, který do Kdyně přišel z Krkonoše a v r. 1888 zde zavedl svoji pekárnu. V tomto domě také bydlel tkadlec a divadelní ochotník s přízvyskem „Mlíčko“ (čp. 131). Vedle byl dnes již zbouraný dům krejčího Heliodora Housara (čp. 132). Vedle stál dům, kde byl od r. 1859 hostinec p. Šlajse „U veselého Tirola“ (čp. 133). Ten byl namalován na štítu, jak hraje na citeru. Starý pan Šlajs byl dříve hostinský v zájezdním hostinci „Na Kobyle“. Po pravé straně domu se nalézal poschodový dům Adámkovic (čp. 135), v němž bylo notářství p. Rádlovo a obchod Hafenrihrův. P. Adámek byl mistr tkalcovský a faktor továrny a zaměstnával několik tvarišů. Byl také znamenitý hudebník a byl prvním kapelníkem hudby nově zřízeného hasičského sboru, jehož cvičitelem byl zámečník z továrny p. Želízko. V tomto domě také provozoval svoji lékařskou ordinaci v pozdější době MUDr. Lev Hartman (* 15. 2. 1905 – † 28. 6. 1959). Nad Adámkem byl zájezdní hostinec „U Freiů“ s tanečním sálem, později Tauerův (dnešní

Modrá hvězda čp. 136). Dále následovala pošta pana Šafránka s hospodářstvím, k němuž patřila i cihelna „Na kobyle“. Již v r. 1837 zde byl poštmistrem Vincenc Šafránek, syn Václava Šafránka, poštmistra v Klenčí. Tehdy jezdil dostavník z Domažlic přes Kdyni do Klatov a zpět. Byl to vůz plechem pobitý a černo-žlutě natřený. Měl dvě oddělení: pro konduktora pošty a pro pasažéry. Příjezd i odjezd byl oznamován poštovní trubkou, zavěšenou na černožluté šňůře s velkými střapci – byla odznakem postilionů, tak jako klobouk s koňským ohonem, kabátem a vysokými botami. Cesta do Domažlic stála 40 krejcarů a do Klatov 80 krejcarů. Vedle pošty (dnes říkáme Stará pošta čp. 137) byl Haindlův hostinec „U bílého lva“ s tanečním sálem a kuželníkem (čp. 138). Později vlastní hotel Theodor Uhlíř. Ten měl i velký salonní orchestr, který hrával při bálech i jiných příležitostech. V tomto hotelu našla útočiště i Měšťanská beseda. Na rohu dnešní pošty (čp. 139) byl domek Kostlivých, v němž bydlela muzikální rodina respicienta Bureše. Nějaký čas tu bylo i četnické velitelství, které před tím sídlilo v domku v Zabranské ulici při silnici k Domažlicům (čp. 212). Pan Kostlivý byl u soudu civilním zástupcem (žalobcem) státním.

To byl výčet domů kolem náměstí v 2. pol. 19. stol. Číslo popisná v závorkách jsou platnými čísly od r. 1805, kdy bylo prováděno druhé (nové) číslování domů, které platí až na malé změny téměř do dnešní doby.

Rudolf Šlajer

Masopustní reje na Kdyňsku

...v Brnířově

Na čtyři desítky masek všeho věku se sešly v Brnířově na masopustní průvod. Výběr byl pestrý, od jeptišek přes miminka, Mexičany, Čiňany, různé pohádkové postavičky až po šimlovatou kobyly. Společně pak za doprovodu harmoniky obešly náves. Poté se přesunuly do sálu obecního úřadu, kde ve večerních hodinách vystřídala pana harmonikáře hudební skupina SVOR. Odpoledne předešlého dne patřilo výhradně dětem. Ve vyzdobeném sále obecního úřadu se konal dětský maskarní karneval.

Ing. Věra Jandová, Obecní úřad Brnířov

...v Chodské Lhotě

Tradičně před popeleční středou v sobotu 22. února se konal pod vedením hasičského sboru v Chodské Lhotě masopustní původ. Masky se sešly před hasičárnou v 13.00 hodin. V průvodu šly jeptišky, včely se včelařem, fotograf s asistentkou a další krásné masky včetně záchranářů a lékařů pod vedením obezitoložky MUDr. Broni Lehké, která ochutnávala a porovnávala „dietní“ koblížky místních kuchařek, které byly všechny výtečné. A nejen koblížky, také zelné placky, věnečky, chlebičky apod., prokládané různorodou desinfekcí. A to masky na závěr v hasičárně vítala Magdaléna Dobromila Rettigová, která uvařila vynikající guláš. Všichni se výborně bavili, i když obejít celou ves, všude zatančit a zazpívat, je opravdu náročné. Na alegorickém voze byla retro hudební aparatura a u každého domu, kde o to stáli, zahrál Míla Šobr ml. na trubku. V hasičárně pak do nočních hodin hrál Karel Jakoubek na harmoniku společně s domácký vyrobeným vozem Vaška Rady. Vesnice mají mít své tradice, držme se jich a nezapomínejme na ně i přes různé pandemie a karantény.

Text M. Jäger, foto J. Nunvář

V Nové Vsi

Veselice vyšla na třetí únorovou sobotu. Alespoň tedy u nás. Mladí nebo starší, všichni oprášili masky a vyšli za doprovodu harmoniky průvodem po vsi. I když nás každým rokem trochu ubývá, přesto tradice dále přežívá. Průvod masky zakončily posezením na obecním úřadě.

Šárka Kraftová, Michaela Šmejkalová ml.

Na Zahořansku

Nebylo tomu jinak ani ve spádových obcích pod obecním úřadem v Zahořanech. Na obrázku masky z Hříchovic a Stanětíc. Již několik let tyto dvě vesničky společně udržují tradici „masopustního veselí“. Během sobotního odpoledne rozdával průvod dobrou náladu nejen místním obyvatelům, ale i těm, kteří vesnicemi jen projížděli. Za což dostávaly masky odměnu v různých pochutinách, které samozřejmě náležitě ocenily. Oslava se přesunula do kulturního zařízení v Hříchovicích, kde se veselí náležitě zakončilo.

Hanka Hoffmannová, OÚ Zahořany

Kulturní servis

Květen

- **16. 5. Chodská Lhota**, tradiční pochod přírodou „Chodská Bůta“, start na OÚ Chodská Lhota od 10 do 14 h, cíl v Lomečku nad Chodskou Lhotou, pořádají Zahrádkáři Chodská Lhota. (Pokud bude pokračovat nouzový stav, pochod se ruší a zůstaňte „Bůt“ věrní v dalším roce 2021, a to třetí sobotu v květnu.)
- **23. 5. Koloveč**, hra „DS Kolofant“ Je to náš syn, 19:00 h v KD, pokud to umožní opatření proti koronaviru
- **30. 5. Chodská Lhota**, pohádkový les, start před OÚ Chodská Lhota od 14.30 do 15.30 h – jen pokud nebude nouzový stav

Červen

- **6. 6. Koloveč**, dětský den v parku u ZŠ, od 14.00, pokud bude umožněno
- **26. 6. Kdyně**, ježdění na Bílce od 18.00

V Libkově plánovali třetí ročník Noci s Andersenem, ale bohužel současná situace vše změnila. Dále je naplánován jarní úklid stok v okolí Libkova v rámci akce „Uklidme svět, uklidme Česko“.

MKS Kdyně

Vážení příznivci kultury,

všichni procházíme těžkou zkouškou v důsledku šíření nemoci SARS-COV-2, jejíž výskyt a nárůst

ovlivnil všechny aspekty lidského života tak, jak jsme jej dosud znali. Velký dopad má samozřejmě na umělce a kulturní život jako takový. Ne jinak tomu, bohužel, bude ve Kdyni. Došlo k celé řadě změn v programu, který jsme pro vás připravovali. S ohledem na vládní nařízení, zejména však s ohledem na zdraví všech, jsme přesunuli část programu. Věříme, že se níže uvedené akce uskuteční v náhradních termínech:

- **13. 5. – Muzikál Je to náš syn**
- **24. 5. – První koncert KPH: Barbora Kolářová**
- **25. 5. – Talkshow 3v1**
- **19. 9. – Uklidme Česko**
- **25. 9. – Bigbítový koncert Vítkovo kvarteto**
- **7. 12. – Divadlo Dva nahatý chlapi**

Vstupenky zakoupené na původní termíny zůstávají v platnosti. V případě zrušení některé z výše uvedených akcí, nebo přesunutí s dalším časovým intervalem zasahujícím do roku 2021, budou peníze vráceny.

Úplně zrušen je velikonoční program: zdobení perníčků, Kdyňské pašije, velikonoční výstava v Muzeu a program pro děti, dále pak beseda s provozovateli záchranné stanice pro veverky. Všem přejeme zvládnutí náročných dní, pevně zdraví a věříme, že se život brzy vrátí do běžných kolejí.

Jana Podskalská, ředitelka MKS Kdyně.

ZAJIŠTĚNÍ NÁKUPŮ PRO RIZIKOVOU SKUPINU OBYVATEL KDYNĚ

Vzhledem k vyhlášení nouzového stavu na území České republiky přichází tým pracovníků příspěvkové organizace „Doma ve Kdyni – centrum sociálních služeb“ ve spolupráci s vedením města Kdyně s nabídkou podpory občanů města Kdyně a spádových obcí, kteří jsou současnou situací, tj. pandemií viru SARS CoV-2 nejvíce ohroženi. Do této skupiny obyvatelstva patří senioři a lidé se závažným či chronickým zdravotním onemocněním.

Nabízíme jim ZAJIŠTĚNÍ BĚŽNÝCH NÁKUPŮ POTRAVIN, DROGISTICKÝCH VÝROBKŮ A LÉKŮ, aby bylo možné maximálně eliminovat styk těchto obyvatel s širokou veřejností za účelem maximální možné ochrany obyvatelstva a snížení rizika nákazy virem SARS CoV-2. Služba zajištění nákupu je pro občany města Kdyně a spádových obcí zajišťována ZDARMA, hrazen je pouze nákup. Pokud o poskytnutí této služby máte zájem a spadáte do jedné z výše uvedených kategorií občanů, můžete si tuto službu objednat:

e-mail: provsechny@domavekdyni.cz
tel.: 725 834 802 (možný SMS i telefonický kontakt)

Děkujeme za šíření této informace právě mezi výše uvedenou rizikovou skupinu obyvatel.

Příběh jednoho kamene

Psal se rok 1934 a na obecním úřadu v Brnířově se rozhodovalo o postavení památníku padlým v 1. světové válce. Jenže v té době byl podán druhý návrh na památník právě zemřelému Antonínu Švehlovi (nar. 15. 4. 1873 zem. 12. 12. 1933 - dlouhá léta byl předsedou agrární strany, přemíerem a hostivařským statkářem. Přál sedlákům a byl v té době velmi oblíbený politik). A protože byl Brnířov silně agrární, zvítězil druhý návrh a začal se připravovat památník.

„Kámen ku památníku nalezli jsme v lese u Smržovic, do Brnířova se dopravil ne voze. Vážil 13 q a 70 kg. Pak uběhla nějaká doba a přišel si hajný Kordík z chudenického panství pro 18 Kč za kámen. O svatodušním pondělí 10. června 1935 konala se v Brnířově krásná slavnost – odhalení památníku selskému tribunovi a vůdci Antonínu Švehlovi. Průvod vycházel po státní silnici od hranice se Kdyní a byl zpestřen krojovou četou dobrovolného hasičstva, selským banderiem a alegorickým vozem. Vpředu byla nesená státní vlajka. U pomníku byly současně zasaženy 3 lípy: Švehlova, národní a slovenská. Pod střední lípu a pod památník uloženy 2 pamětní listy různého obsahu.“ (úryvek z obecní kroniky). Kámen má zvláštní tvar a je na něm vytesán a vyzlacen nápis „ŠVEHLOVÉ PAMÁTCE 1935“. A pak si užíval kámen výsluní na brnířovské návsi až do okupace Čech a Moravy v roce 1939. Obecnímu úřadu bylo v roce 1940 nařízeno od-

stranit veškeré nápisy a znaky, jež by připomínaly dřívější Československou republiku. Obecní zastupitelstvo rozhodlo 26. 4. 1940 zastřít i tento památník. Před čelní stěnou památníku byl v té době nános kamení a drnů. Po osvobození v roce 1945 byl památník slavnostně očištěn a stál dále na svém místě až do roku 1951, kdy na popud okresní KSČ byl v noci tajně zakopán hluboko do země. Když šli ráno dělníci do práce, zjistili, že kámen již není na svém místě. Doba padesátých let byla zlá a tak si nikdo ani nedovolil stěžovat. A kámen ležel dlouhých 41 let hluboko v zemi. Až v červnu 1994 byl památník vykopán bagrem, ležel asi 1,5 m hluboko, očištěn a usazen na své původní místo. A ani na padlé brnířovské vojáky z 1. sv. války se nezapomnělo a v roce 2014 jsme důstojně odhalili desku se jmény padlých na kapli sv. Martina. My všichni v Brnířově věříme, že kámen už zůstane na svém místě a bude stále ozdobou naší krásné návsi.

Z vyprávění pamětníků a z obecní kroniky zpracoval Mirek Beneš.

INFORMACE PRO OBČANY MĚSTA KDYNĚ V SOUVISLOSTI S VYHLÁŠENÍM NOUZOVÉHO STAVU

Od pondělí 30. 3. 2020 do odvolání je omezen provoz Městského úřadu Kdyně, tj. zavádí se úřední hodiny pro veřejnost pouze v následujících dnech:

PONDĚLÍ 8:00–11:00 hod.
STŘEDA 13:00–16:00 hod.

Mimo tyto dny bude budova úřadu pro veřejnost uzavřena.

Kontakt:

e-mail: podatelna@radnice.kdyne.cz
tel.: 379 413 511

Stát nesmí hodit pendlery přes palubu

Novým nařízením vlády se opět zpřísnily podmínky pro „pendlování“ zaměstnanců přes hranice. Pokud chtějí i nadále pracovat v zahraničí, museli se do čtvrtka 26. 3. 2020 rozhodnout, zda se za práci minimálně na tři týdny do Německa přestěhují, nebo zda zůstanou doma, přijdou o výdělek a pravděpodobně i o práci bez nároku na jakoukoliv kompenzaci. Pracovníci měli pouhé dva dny na rozhodnutí od zveřejnění opatření.

Pendleři se stali terčem kritiky, že jsou hlavními viníky šíření koronaviru. Řada z nich se setkala i s útoky a osočováním. Čistě statisticky měl pendler větší pravděpodobnost nákazy třeba v Praze než v německém příhraničí. Pravdou je, že dlouhou dobu byla opatření proti koronaviru na německé straně mnohem mírnější než na české. Jedním z možných důvodů mohla být zřejmě končící perioda komunálních politiků a s tím související komunální volby vyhlášené na den 15. 3. 2020. Ihned poté byla zpřísněna bezpečnostní opatření i na německé straně.

Jak se to prakticky dotkne života v příhraničních obcích?

Jen v případě městyse Vseruby si troufám odhadnout, že se toto omezení dotkne až 50 % spoluobčanů v produktivním věku, kteří jsou zaměstnaní v SRN. V případě okresů Domažlice, Klatovy, Tachov a Cheb jde zcela jistě o desetitisíce občanů dojíždějících za prací do SRN. V nemalé míře jde o mladé rodiny s dětmi, které se ve snaze postavit se na vlastní nohy upsalý k nemalým závazkům, jež jsou právě prová-

zány na výhody zaměstnání v SRN. Mezi pendlery je i řada matek samoživitelek, které měly 48 h na výběr mezi svými dětmi a odloučením na tři týdny.

Česká vláda nechala občany České republiky – pendlery zcela na holičkách. Česká vláda měla s předstihem vyjednat pro pendlery vhodné podmínky pro výkon práce, a hlavně záruky možnosti návratu do zaměstnání jako např.: kurzarbeit, apelovat na dodržování hygienických a bezpečnostních opatření, nezakazovat českým zaměstnancům nošení ochranných pomůcek apod. Mohlo dojít k upozornění ze strany České republiky, že pokud nedojde k zpřísnění opatření na německé straně a zajištění vhodných podmínek na pracovištích, tak bude ČR aplikovat určitá opatření.

Nejcitelněji by pak chyběli čeští pracovníci v německém zdravotnictví, které je na pendlerech doslova závislé. Zabezpečit bezproblémové fungování zdravotnictví během koronavirové krize je extrémně důležité a jakýkoliv výpadek v akceschopnosti na straně německého zdravotnictví by mohl mít přímý negativní dopad na Českou republiku.

Tato výjimka se povedla. Nesmí se ovšem zapomenout i na ty, kteří dobrovolně opustili

Vyvěšením státní vlajky chceme v těchto nelehkých dnech posílit pocit soudržnosti se spoluobčany a posílit tak jejich odpovědnost.

domovy a přesunuli se na tři týdny kvůli zachování práce do Německa.

Chtěl bych apelovat na zmírnění podmínek pro všechny pendlery, aby měli možnost návratu na víkend za svými rodinami, samozřejmě za předpokladu dodržení přísné karantény, a opětovnému vycestování za prací. S koronavirem se dříve nebo později potká každý z nás. Nyní jde o to zachytit rozumným způsobem vlnu, která se blíží, nikoli zničit vše, na čem léta pracujeme.

Václav Bernard, starosta městyse Vseruby

Mezinárodní akordeonová soutěž s Hankou v čele

Hanka Matějková se svojí učitelkou Petrou Vlčkovou.

Tradičně se naši mladí akordeonisté zúčastnili Mezinárodní akordeonové soutěže v německém Klingenthalu nazvané *Kleine Tage der Harmonika*, která se letos konala 29. února a 1. března. Město Klingenthal je známé výrobou tradičních akordeonů. Na 48. ročníku se sešli muzikanti z různých koutů ČR a z některých spolkových zemí Německa, aby změřili své síly ve hře na akordeon. Do letošního ročníku se přihlásilo 56 soutěžících a utkali se v šesti kategoriích v sólové a komorní hře. Účast na této soutěži není jednoduchá. Soutěž probíhala dva dny ve dvou soutěžních sálech a jednotlivé výkony hodnotila vždy pětičlenná porota. Kromě skladeb, které jsou pro jednotlivé kategorie povinné, hrají žáci repertoár, který jim vybírá jejich vyučující. Plzeňský kraj reprezentovalo osm žáků, konkrétně z našeho regionu dva žáci ze ZUŠ Kdyně.

V kategorii 1a (solisté do 10 let) se na 5. místě umístil Jan Matějka. Ve 3. kategorii (solisté 16–19 let) se umístila na 1. místě Hana Matějková.

V kategorii D2/K2 (komorní hra 15–19 let) získaly společně Hana Matějková (akordeon) ze ZUŠ Kdyně a Zuzana Breuerová (příčná flétna) ze ZUŠ Terezie Brzkové Plzeň 3. místo. Vítězové jednotlivých kategorií ještě jednou zahráli na slavnostním předávání cen, které proběhlo v neděli na závěr celé soutěže. Další soutěž s názvem *Plzeňský akordeon 2020* se bude konat na začátku dubna v Plzni. Tam si spolu zasoutěží všichni šikovní akordeonisté z celého Plzeňského kraje.

Přejeme všem hodně úspěchů. ZUŠ Kdyně

Kdyňsko čelí pandemii

Masopust v Prapořišti. (ik)

TJ Sokol Loučim za nepřehlédnutelné výpomoci svých členů z Libkova pořádala masopustní průvod Loučímí, Novou Vískou a Libkovem. Celkem přišlo 25 masek, z nichž nejvýraznější byla četa na likvidaci nákazy koronavirem, která se celou cestu činila postříkem - údajně to byla voda, ale kdo ví? Karkulka, vlk a myslivec, rocková skupina Kiss, obligátní jeptišky, obrovský čert, houby muchomůrky a babka kořenářka... ti všichni za doprovodu Pošumavské muziky obešli vesnici a kdo jim otevřel, nabídl většinou panáka, věnoval příspěvek na muziku a přidal něco k snědku, takže bylo veselo. Průvod skončil v libkovské hospodě maškarním bálem. Z. Huspek

Seniorky z Prapořiště, které se pravidelně scházejí dvakrát týdně na cvičení v místní sokolovně. Fotka je z Městanské besedy ve Kdyňi, kde strávily začátkem března společně příjemné odpoledne a ukončily tak letošní cvičební rok o několik týdnů dříve. (ik)

I letos si užili děti z Kouta na Šumavě maškarní bál. Pořadatel místní Sokol, volejbalový oddíl, připravil sportovní i taneční soutěže, pro malé i větší děti převážně v maskách. Na účasti se bohužel projevila nemocnost, ale kdo mohl a přišel, se bavil za hudebního i slovního doprovodu pana Justicha. Helena Klimentová

Dětský maškarní karneval v Kolovči. (PD)

Zástupci města Kdyňe položili v den výročí narození Dr. Filipa Terče, průkopníka moderní apiterapie, květiny k jeho pamětní desce v obci Prapořiště, kde se před 176 lety narodil, a věnovali tomuto významnému rodákovi alespoň tichou vzpomínku. Den narození Filipa Terče je zároveň na jeho počest SVĚTOVÝM DNEM APITERAPIE.